

Momentul adevărului

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Atâtea ipostaze-am traversat,
Am fost urâți, iubiți sau invizibili,
Dar ce n-am fost, când versul ne-a purtat
Atât de sus... Doi sori infailibili

În galaxia dragostei și-n jur
Atâția meteori atrași de vrajă
Se-nvârt uimiți, dar aș putea să jur
Că îngeri fără aripi stau de strajă

La porțile cetăților cerești,
Ne-apropiem ca să ne fim departe,
Mă poți găsi acolo unde ești
Așa cum viața-ncepe după moarte.

- În orice port din lume-am ancorat,
Întâmpinați de soare sau furtună,
Am ridicat iubirea la pătrat
Și am călcat pe valuri împreună.

Pe lutul poeziei am lăsat
Atâtea urme-n doi că niciodată
Nu ne vom scrie versul separat
Decât atunci când aripa curbată

A morții o să cadă peste timp
Sau vom pleca prin veșnicii departe
Să-i dăm planetei noastre un răstimp
Să răsfoiască pagini într-o carte.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș